

EXPUNERE DE MOTIVE

Contractele de donație încheiate în beneficiul persoanelor defavorizate reprezintă întotdeauna o ameliorare a situației acestora însă, în prezent, ele constituie o necesitate reală, asigurându-le un sprijin crucial acestora. Donațiile realizate în sprijinul persoanelor defavorizate reprezintă, din perspectiva persoanei donatoare, dovada unei societăți cu spirit civic dezvoltat și activă în ceea ce privește implicarea socială, în vederea contribuirii bunului mers al societății și al evoluției acesteia într-o modalitate în care în România secolului XXI, stat membru al Uniunii Europene, dezvoltarea cetățenilor să nu fie împiedicată de lipsa având ca obiect necesitățile minimale ale acestora, precum hrana, îmbrăcăminte, produsele de igienă.

În prezent, nu există legislație de suport în vederea facilitării și a încurjării donațiilor realizate de către operatorii economici către anumite instituții sociale, precum cantinele de ajutor social și centrele de rezidență sau centrele de zi pentru copii, persoane vârstnice, persoane cu dizabilități și alte categorii de persoane defavorizate.

Legea privind facilitarea încheierii contractelor de donație între operatorii economici și instituțiile sociale enumerate are un caracter inovator în materia instituției juridice a donației, prin aceea că reglementarea prevede că actorul care trebuie să iasă din pasivitate este instituția socială donatară, nu donatorul.

Avem în vedere faptul că, de cele mai multe ori, în cadrul acestor instituții sociale, efectivul de hrană, de îmbrăcăminte, de produse de igienă personală și de produse de curățenie este cu mult depășit de necesar, prin raportare la numărul persoanelor aflate în grija instituțiilor sociale. Pe de altă parte, avem în vedere și faptul că, în lipsa unui cadru legal de sprijin, colaborarea dintre operatorii economici și instituțiile sociale, în sensul încheierii contractelor de donație, este sporadică, fiind iluzoriu faptul ca un număr redus de donații anuale ar face o diferență reală în privința situației celor defavorizați. În ceea ce privește aceste donații, există și posibilitatea ca – din moment ce instituția socială donatară nu are un rol activ, ci unul pasiv, asemenea unui donatar clasic – donațiile să se realizeze într-o cantitate excedentară care ar putea, în cazul risipei alimentare, de exemplu, să contribuie fără echivoc la sporirea risipei alimentare. Astfel, prezenta lege reglementează încheierea contractelor de donație în urma „ofertei” de a contracta din parte instituției sociale, acceptată de către operatorul economic.

Totodată, în considerarea reglementărilor actuale și a realității sociale, înțelegem că donațiile nu sunt încurajate din perspectiva operatorului economic donator, care nu dobândește niciun beneficiu prin aceste donații. În pofida faptului că situația persoanelor dezavantajate ridică aspecte ce țin de moralitate și solicită, pe această cale a echității, realizarea unor acte de donație dezinteresate în favoarea lor, înțelegem că operatorii economici comercializează bunurile în vederea obținerii unui profit, acesta fiind însăși scopul pentru care s-au constituit, precum și scopul prevăzute de lege. Astfel, se impune încurajarea operatorilor economici să dea curs

cererilor de donație, prin acordarea unor facilități fiscale de natura cheltuielilor deductibile, în funcție de bunurile donate.

Pentru a nu încuraja o comercializare ulterioară a acestor produse și o denaturare a finalității prezentei legi, comercializarea de către instituțiile sociale donate este interzisă în mod expres.

De asemenea, este prevăzută protecția persoanelor care consumă/utilizează produsele donate, acestea bucurându-se de protecția legislației consumatorilor. Astfel, operatorii economici răspund pentru valabilitatea produselor donate, aceștia fiind ținuti să doneze doar alimente proprii consumului. În ceea ce privește oferirea spre consum/utilizare a produselor în afara termenului de valabilitate sau impropriu consumului/utilizării de către instituțiile sociale sau de către persoanele angajate în cadrul acestora, vor răspunde instituțiile sociale, respectiv persoanele angajate în cadrul acestora.

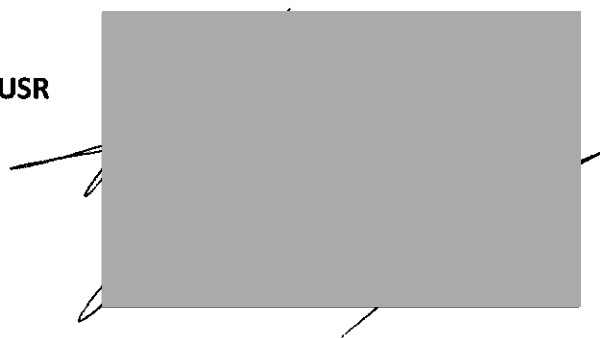
În ceea ce privește posibilitatea ca această lege să fie „folosită” ca un instrument de deducere a cheltuielilor, prin donații oferite de către operatorii economici, această direcție este contracarată, astfel că se prevede că instituțiile donate nu pot solicita o cantitate de produse mai mare decât necesarul raportat la numărul de persoane aflate în grija lor și, în același timp, o limitare a plafonului deductibil. Aceasta este și o măsură prin care se previne risipa produselor donate.

Concluzionăm că se impune existența acestui cadru legal, care să încurajeze donarea de produse alimentare, îmbrăcăminte, produse de igienă și produse de curățenie persoanelor dezavantajate și, în același timp, să asigure un control al autorităților asupra efectelor pe care le au aceste donații, astfel încât persoanele consumatoare/utilizatoare ale produselor să se bucure de mecanisme de apărare juridice privind sănătatea.

INIȚIATORI

George Marussi – Senator USR

Dan Barna – Deputat USR

Tabel semnături - Camera deputaților[illegible]